

Ved et udligningsniveau på 0,8, hvilket flere kommuner har foreslået i deres bemærkninger til lovforslaget, ville en kommune hvis beskatningsgrundlag ligger på ca. 70 pct. af lgs. samt et udgiftsbehovstal på 102,56 pct. af lgs, være således stillet:

$$\frac{\text{Lgs. udg.} \times 1,01792}{\text{Lgs. besk.} \times 0,94} : \frac{1 \times 1,01792}{1 \times 94} : 108,3 \text{ pct.}$$

$$\frac{11.573 \times 1,01792}{50.347 \times 94} : \frac{11.780,39}{47.326,18} : 24,89 \text{ i besk. niveau, hvilket ligger}$$

ca. 8,26 pct. over det gns. besk. niveau på 22,99 pct.

Tilsvarende udligningsniveau anvendt på en kommune hvis beskatningsgrundlag ligger ca. 60 pct. over lgs. samt et udgiftsbehovstal på 102,56 pct. af lgs.:

$$\frac{\text{Lgs. udg.} \times 1,01792}{\text{Lgs. besk.} \times 112} : \frac{1 \times 1,01792}{1 \times 112} : 90,9 \text{ pct.}$$

$$\frac{11.573 \times 1,01792}{50.347 \times 112} : \frac{11.780,39}{56.388,64} : 20,89 \text{ i besk. niveau, hvilket ligger}$$

ca. 9,14 pct. under det gns. besk. niveau på 22,99 pct.

Den totale virkning af forslaget om mellemkommunal udligning af forskelle i beskatningsgrundlag og udgiftsbehov er altså, at kommuner, der ligger væsentligt under det landsgennemsnitlige beskatningsniveau pr. indbygger, må betale en landsgennemsnitlig service beregnet pr. indbygger justeret med kommunens udgiftsbehovstal med et beskatningsniveau, som kan beregnes således, idet a betyder kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger udtrykt ved en decimalbrøk af det landsgennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger, endvidere er b lig med den decimalbrøk, hvormed kommunens udgiftsbehovstal pr. indbygger overstiger landsgns.

$$\frac{1 + (0,7 \times b)}{1 - 0,5 \times (1 + a)} \text{ eller omregnet } \frac{1 + (0,7 \times b)}{0,5 \times (1 + a)}$$

Har en kommune f. eks. et beskatningsgrundlag på 70 pct. samt et udgiftsbehov på 102,6 pct. af landsgennemsnittet bliver kommunens beskatningsniveau således:

$$\frac{1 + (0,7 \times 2,6)}{0,5 \times 1,7} = \frac{101,8}{85} = 1.198 \text{ altså } 19,8 \text{ pct over det landsgennemsnitlige beskatningsniveau.}$$

Hvis en kommunes beskatningsgrundlag er 1,3 af landsgennemsnittet, bliver beskatningsniveauet, såfremt udgiftsbehovet er lig lgs., således:

$$\frac{1}{0,5 \times 2,3} = \frac{1}{1,15} = 0,870, \text{ altså } 13,0 \text{ pct. under landsgennemsnitligt beskatningsniveau.}$$

Det kan efter ovenstående formel beregnes, hvor stor en spændvidde, der bliver mellem det beskatningsniveau, der skal gælde fra de kommuner, der har det svageste beskatningsniveau, til de kommuner, der har det stærkeste. Formlen kan ligeledes anvendes til beregning af virkning ved ændring af udligningsniveau. Beregningerne viser, at den spændvidde, der efter hidtil gældende ordning er blevet større og større, ikke formindskes ved det foreliggende forslag. Tværtimod må kommuner med svagt beskatningsgrundlag og med en stigningstakt, der ikke kan holde trit med den landsgennemsnitlige udvikling, imødesee et stigende beskatningsniveau.